

АДАПТИВНЕ ТЕСТУВАННЯ В ОСВІТІ

Генсьорська М. М.

студентка 31 ІМ групи Інститут інформатики

Науковий керівник:

старший викладач кафедри комп'ютерної інженерії

Кухар Л. О.

Анотація. Не завжди є повні й достовірні відомості щодо реального рівня знань учнів та існуючі відмінності в їх здібностях, тому ці невіршені запитання стали передумовою та головною причиною появи адаптивних тестів, що ґрунтуються на принципі індивідуалізації навчання.

Ключові слова: тестування, оцінювання, адаптивне тестування, двокрокове адаптивне тестування, групова адаптація, багатокрокове тестування.

Вступ. Сучасний етап розвитку теорії тестів та досвід їх впровадження в навчальний процес передбачають застосування двох видів тестів: лінійного (статичного) і адаптивного (динамічного).

Під час лінійного тестування здійснюється випадковий вибір завдань з кожної групи завдань тесту. Підсумкова оцінка виставляється залежно від кількості набраних балів. У такому тесті завдання обираються без урахування результатів розв'язання попередніх завдань і пропонуються різноманітні завдання – від простих до складних.

В адаптивному тестуванні кожен тестований отримує завдання за рівнем складності згідно з його знаннями. Рівень складності усіх наступних завдань залежить від результатів відповідей на попередні.

Мета роботи. Обґрунтувати можливість використання адаптивного тестування у навчальному процесі у вищому навчальному закладі.

Основна частина. Адаптивне тестування – це широкий клас методик тестування, що передбачають зміну послідовності подання завдань в самому процесі тестування з урахуванням відповідей випробуваного на попередні завдання.

Відомо, що із значним збільшенням кількості завдань знижується ефективність самого тесту, так як випробовувані до кінця виконання тесту втомлюються і можуть неправильно виконати те завдання, яке виконали б правильно, якщо б воно знаходилося на початку тесту. Так, і зменшення кількості завдань тесту також не покращить його якість, оскільки не завжди малою кількістю запитань тесту можна охопити весь матеріал, який необхідно перевірити.

Використання завдань, що відповідають рівню підготовленості, істотно підвищує точність вимірювання і мінімізує час індивідуального тестування приблизно до 5 – 10 хвилин. У свою чергу, зменшення кількості завдань у тесті та зменшення часу тестування дозволяє знизити витрати на проведення тестування.

Види адаптивного тестування.

1. Двокрокове адаптивне тестування.

На першому кроці виявляється рівень підготовленості кожного випробуваного, на другому кроці відбувається саме тестування. Тест добирається для відповідного рівня підготовленості.

2. Групова адаптація.

Моделювання тесту відбувається з розрахунку на задану групу. Проводиться вступне тестування та визначаються межі рівнів підготовленості учнів даної групи, далі будується сам тест з розрахунку на відповідний (визначений на попередньому етапі) рівень підготовленості.

3. Багатокрокове тестування.

Багатокрокова стратегія адаптивного тестування проводиться тільки в комп'ютерному режимі і поділяється на фіксовано розгалужені і варіативно-розгалужені залежно від того, як конструюються багатокрокові адаптивні тести.

Розвиток дистанційного навчання в сучасних навчальних закладах вимагає від викладачів уміння швидко та ефективно встановити рівень підготовки групи студентів. Використання адаптивного тестування дає змогу вирішити поставлену проблему та швидко отримати необхідні результати. Основні переваги комп'ютерного адаптивного тестування пов'язані з тим, що воно є ефективним з точки зору часу, а також використовуваних ресурсів. Переваги можна розглядати з точки зору випробовуваних, з точки зору педагога, який хоче визначити рівень знань студента, а також з точки зору розробника тесту.

Висновок. За допомогою адаптивних тестів можна оцінити здібності випробовуваного точніше і з меншими витратами, ніж за допомогою паперових тестів. Вони дають змогу управляти прямим і безпосереднім зворотнім зв'язком студента і викладача. Адаптивні тести можуть використовуватися як для контролю, так і для навчання. При цьому для контролю добираються завдання середньої складності, а для навчання – більш складні.

Список використаних джерел

1. Челишкова М. Б. Адаптивне тестування в освіті (теорія, методологія, технологія). М.: Дослідницький центр проблем якості підготовки фахівців, 2001. 165 с.
2. Васильєв В. І., Тягунова Т. Н. Основи культури адаптивного тестування. М.: Вид-во ІКАР, 2003. 584 с.